

۳

۴

۷

پرونده ویژه نوجوانه درباره
«سناریوی پایان خانواده» و اسم رمز آن

اتفاقا گل پشت وروداره!

طرح: نوجوانه

بسم...

در کمال احترام

حسین
شکیب‌رادی
دبیر «نوجوانه»

سایه درخت اول زیر خودش می‌افتد. حالا چرا درخت را مثال زدیم؟ چون نماد خیر و برکت است. البته به جناب گاو که امسال سال ایشان

است برنخورد چون در میان حیوانات این وظیفه خطیر روی دوش اوست. اما درخت از یک طرف اکسیژن تولید می‌کند و به همه

موجودات از جمله همان گاو زندگی می‌دهد. تازه خورد و خوراک خاصی هم ندارد و اساسا خودش را با نور خورشید سیر می‌کند. از طرف دیگر میوه‌اش به درد ما می‌خورد. شاخ‌هایش جایی برای زندگی یا لایه‌های خستگی در کردن پرنده هاست. زیر سایه‌اش می‌شود از آفتاب سوزان پناه ببریم و از چوبش هم هزار وسیله می‌شود ساخت. بگذریم که برخی عشقشان را روی تنه‌اش حک می‌کنند و برخی دیگر به ساقه‌اش طناب می‌بندند و تاب می‌خورند و گروهی بی‌ملاحظه هم از چوب‌های خشک‌ش آتش درست می‌کنند. خلاصه همه جوره دنبال خیر رساندن به دیگران است.

حالا برگردیم به جمله اول. سایه‌ای که نصیب خودش هم می‌شود. این مصداق رفتارهای نیک خود ما انسان‌ها هم هست. یعنی اگر کار خوبی انجام دهیم اولین سودش به خود ما می‌رسد. در مورد حرف این شماره از نشریه هم ماجرا همین است. یعنی احترام. کاری به این نداشته باش که طرف مقابلت از تو بزرگتر است یا کوچکتر. احترامی که تو به او می‌گذاری سودش به جیب خودت می‌رود. حالا حسابش را بکن طرف مقابلت پدر و مادر باشند یا معلم یا کسانی که خیلی مدیونشان هستی. در کمال احترام، این شماره از نشریه را تقدیم به شما نوجوانه‌ای‌های محترم می‌کنیم.